

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 518

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 iulie 2008

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 525 din 13 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	2-3	Decizia nr. 634 din 29 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal, precum și ale art. 171 alin. 2 și art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală	9-10
Decizia nr. 526 din 13 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă, precum și a art. II din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă	4-5	Decizia nr. 635 din 29 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 din Codul de procedură penală, precum și ale art. 281 din Codul penal	10-12
Decizia nr. 528 din 13 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 110 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă	6-7	Decizia nr. 638 din 29 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 din Codul de procedură penală	12-13
Decizia nr. 625 din 27 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal	7-8	Decizia nr. 642 din 10 iunie 2008 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată prin Legea nr. 102/2006	13-14
		Decizia nr. 671 din 12 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 525**

din 13 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, excepție ridicată de Florea Dumitrescu, Nicolae Ștefan, Petre Roșca, Tiberiu Mureșan, Marioara Ispășoiu, Alexandru Szabo, Vasile Mihai, Valentina Iordache, Dumitru Badea, Cristian Stanciu, Cristian Alexandru Martinescu, Rita Ionela Mătrăcaru, Mihaela Don, Vasile Mihai, Marius Stroe, Grigorița Florea, Mircea Rădeanu, Marilena Macovei, Georgiana Andreea Ologeanu, Zenovia Stoica, Lidia Puiu, Maria Copilescu, Silvia Căpran, Iulian Iosuf, Iuliana Răușanu, Daniela Angheliță, Vladimir Datcu, Magdalena Popa, Marina Militaru, Elena Cristina Ionescu, Simona Oțel, Chiriță Rusen, Laura Mihaela Ionescu, Doina Pop, Petruța Bîldea, Gheorghe Barbu, Adrian Moise, Monica Nicolae (fostă Olteanu), Claudiu Mustățea, Elena Magdalena Ioniță, Valeriu Cojocaru, Florin Barac, Adrian Dumitru, Eliza Oprea, Mariana Meleca, Gabriel Șerban, Ion Boblea, Isabela Bădiță, Ion Rușinaru, Gheorghe Munteanu, Alecsandru Iacob și Doina Mierțoiu.

Excepția a fost ridicată în Dosarul nr. 1.124/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă personal Florea Dumitrescu, Nicolae Ștefan, Tiberiu Mureșan, Marioara Ispășoiu, Alexandru Szabo, Vasile Mihai, Valentina Iordache, Dumitru Badea, Cristian Alexandru Martinescu, Rita Ionela Mătrăcaru, Mihaela Don, Marius Stroe, Grigorița Florea, Iulian Iosuf, Daniela Angheliță, Magdalena Popa, Marina Militaru, Elena Cristina Ionescu, Simona Oțel, Doina Pop și Petruța Bîldea. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Părțile prezente, luând cuvântul pe rând, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate așa cum a fost formulată în notele scrise depuse la dosar. În plus, se precizează de către aceștia că, deși sunt chiriași în locuințe aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, nu pot cumpăra aceste locuințe decât participând la licitație publică alături de alți investitori. Consideră că sunt discriminați în raport de alte categorii de chiriași, ca de exemplu

cei care au beneficiat de prevederile Decretului-lege nr. 61/1990. În sensul admiterii excepției au depus la dosar concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.124/2/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”.**

Excepția a fost ridicată de Florea Dumitrescu, Nicolae Ștefan, Petre Roșca, Tiberiu Mureșan, Marioara Ispășoiu, Alexandru Szabo, Vasile Mihai, Valentina Iordache, Dumitru Badea, Cristian Stanciu, Cristian Alexandru Martinescu, Rita Ionela Mătrăcaru, Mihaela Don, Vasile Mihai, Marius Stroe, Grigorița Florea, Mircea Rădeanu, Marilena Macovei, Georgiana Andreea Ologeanu, Zenovia Stoica, Lidia Puiu, Maria Copilescu, Silvia Căpran, Iulian Iosuf, Iuliana Răușanu, Daniela Angheliță, Vladimir Datcu, Magdalena Popa, Marina Militaru, Elena Cristina Ionescu, Simona Oțel, Chiriță Rusen, Laura Mihaela Ionescu, Doina Pop, Petruța Bîldea, Gheorghe Barbu, Adrian Moise, Monica Nicolae (fostă Olteanu), Claudiu Mustățea, Elena Magdalena Ioniță, Valeriu Cojocaru, Florin Barac, Adrian Dumitru, Eliza Oprea, Mariana Meleca, Gabriel Șerban, Ion Boblea, Isabela Bădiță, Ion Rușinaru, Gheorghe Munteanu, Alecsandru Iacob și Doina Mierțoiu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 contravin normelor constituționale invocate, motivând în principal următoarele:

— „chiriașilor din imobilele Regiei Autonome «Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat» care nu sunt locuințe de serviciu li se încalcă nejustificat drepturi sociale printr-un tratament discriminatoriu fără o justificare rezonabilă, întemeiată constituțional, prin faptul că li se refuză dreptul de a cumpăra locuința deținută în calitate de chiriași”;

— „soluțiile legislative adoptate, și în care se reflectă valori sociale, politice și juridice ocrotite de Constituție; nu pot fi diferite în situații identice”;

— „chiar dacă actul normativ nu interzice expres participarea chiriașilor la licitațiile ce se vor organiza pentru vânzarea spațiilor locative, chiriașii vor fi constrânși să concureze cu investitorii cu care nu se pot compara ca putere financiară, esențială în finalizarea licitației”;

— „legiuitorul delegat a abandonat principiul coerenței legislative și al consecvenței în alegerea modalităților de protecție socială pentru aceeași categorie de persoane și a încălcat grav principiul constituțional al egalității cetățenilor în fața legii”;

— „au fost ignorate reguli legale ce exclud posibilitatea creării unei categorii sociale cu tratament diferit în situații juridice egale și care garantează egalitatea în drepturi a cetățenilor”.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că ordonanța criticată vizează, în special, măsuri legislative în acord cu normele constituționale și internaționale.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției îl constituie prevederile Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, excepție ridicată de Florea Dumitrescu, Nicolae Ștefan, Petre Roșca, Tiberiu Mureșan, Marioara Ispășoiu, Alexandru Szabo, Vasile Mihai, Valentina Iordache, Dumitru Badea, Cristian Stanciu, Cristian Alexandru Martinescu, Rita Ionela Mătrăcaru, Mihaela Don, Vasile Mihai, Marius Stroe, Grigorița Florea, Mircea Rădeanu, Marilena Macovei, Georgiana Andreea Ologeanu, Zenovia Stoica, Lidia Puiu, Maria Copilescu, Silvia Căpran, Iulian Iosuf, Iuliana Răușanu, Daniela Angheliță, Vladimir Datcu, Magdalena Popa, Marina Militaru, Elena Cristina Ionescu, Simona Oțel, Chiriță Rusen, Laura Mihaela Ionescu, Doina Pop, Petruța Bîldea, Gheorghe Barbu, Adrian Moise, Monica Nicolae (fostă Olteanu), Claudiu Mustățea, Elena Magdalena Ioniță, Valeriu Cojocaru, Florin Barac, Adrian Dumitru, Eliza Oprea, Mariana Meleca, Gabriel Șerban, Ion Boblea, Isabela Bădiță, Ion Rușinaru, Gheorghe Munteanu, Alecsandru Iacob și Doina Mierțoiu în Dosarul nr. 1.124/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 2 februarie 2007.

Textele constituționale invocate ca fiind încălcate sunt cele ale art. 1 alin. (3) potrivit căruia „România este stat de drept, democratic și social [...]”, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 44 alin. (1) referitor la dreptul de proprietate, art. 47 alin. (1) privind nivelul de trai și art. 135 alin. (2) lit. f) privind obligația statului de a asigura crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că este inadmisibilă, urmând a fi respinsă ca atare pentru considerentele ce urmează.

Prin Decizia nr. 660 din 4 iulie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 2 august 2007, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și a reținut că acestea sunt neconstituționale în măsura în care permit ca acțiunea introdusă la instanța de contencios administrativ să aibă ca obiect principal constatarea neconstituționalității unei ordonanțe sau a unei dispoziții dintr-o ordonanță.

În considerentele deciziei mai sus menționate s-a reținut, printre altele, că, „atunci când obiectul acțiunii principale introduse la instanța de judecată este constatarea neconstituționalității unei ordonanțe simple sau ordonanțe de urgență a Guvernului ori a unor dispoziții din aceasta, excepția de neconstituționalitate este transformată într-o veritabilă acțiune directă, pierzându-și astfel natura sa de excepție, înțelegându-se ca un mijloc de apărare care nu pune în discuție fondul pretenției deduse judecății.”

Or, în cauza de față, obiectul acțiunii principale introduse la Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal îl constituie însăși contestarea constituționalității Ordonanței Guvernului nr. 28/2007.

De altfel, Curtea reține că aspectele privind stabilirea categoriei locuinței potrivit Legii nr. 114/1996 nu reprezintă probleme de constituționalitate, ci probleme de fapt a căror soluționare intră în competența instanței judecătorești,

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 526

din 13 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă, precum și a art. II din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă, precum și a Legii nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Asociația de locatari nr. 761 Galați în Dosarul nr. 56/121/2004 al Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate privind alin. 3 al art. 299 din Codul de procedură civilă și ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate privind celelalte prevederi de lege criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 iulie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 56/121/2004, **Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă, precum și a Legii nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă**, excepție ridicată de Asociația de locatari nr. 761 Galați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin normelor constituționale și din actele internaționale invocate, întrucât „recursul nu se judecă de către Înalta Curte de Casație și Justiție, ci se judecă de către o instanță locală, inferioară în grad Înaltei Curți de Casație și Justiție”.

Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ arată că alin. 3 al art. 299 din Codul de procedură civilă a fost abrogat prin art. I pct. 45 din Legea nr. 219/2005. În ce privește art. 3 din Codul de procedură civilă și art. II din Legea nr. 219/2005, apreciază că

aceste prevederi de lege nu contravin dispozițiilor constituționale și celor ale actelor internaționale invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că alin. 3 al art. 299 din Codul de procedură civilă a fost abrogat prin Legea nr. 219/2005, astfel că excepția referitoare la aceste prevederi este inadmisibilă. În ce privește celelalte prevederi legale criticate, consideră că sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Analizând prevederile de lege criticate, Curtea constată că, deși a fost sesizată de instanța de judecată cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 195/2004, în integralitate, în realitate atât din încheierea de sesizare, cât și din notele scrise ale autorului excepției rezultă că excepția se referă numai la art. II din această lege.

Așadar, obiect al excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 3 și art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă, precum și prevederile Legii nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 26 mai 2004.

Textele constituționale invocate ca fiind încălcate sunt cele ale art. 1 — Statul Român, art. 11 — Dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 — Universalitatea, art. 20 — Tratatelor internaționale privind drepturile omului, art. 21 — Accesul liber la justiție, art. 24 — Dreptul la apărare, art. 124 — Înfăptuirea justiției și art. 126 — Instanțele judecătorești. Este invocată, de asemenea, încălcarea art. 6, 13, 14 și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și a art. 1, 2, 6, 8, 10 și 30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Alin. 3 al art. 299 din Codul de procedură civilă a fost abrogat prin art. I pct. 45 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005. Față de această situație, în conformitate cu dispozițiile art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră Curtea Constituțională poate decide numai asupra actelor normative în vigoare, excepția privind aceste prevederi urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

II. În ce privește art. 3 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia „Curțile de apel judecă: 1. în primă instanță, procesele și cererile în materie de contencios administrativ privind actele autorităților și instituțiilor centrale; 2. ca instanțe de apel, apelurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de tribunale în primă instanță; 3. ca instanțe de recurs, recursurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de tribunale în apel sau împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de tribunale, care, potrivit legii, nu sunt supuse apelului, precum și în orice alte cazuri expres prevăzute de lege; 4. în orice alte materii date prin lege în competența lor.”, Curtea constată că acesta a mai fost supus controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 622 din 26 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 28 august 2007, Curtea a statuat că acest text reglementează norme de procedură și nu este contrar dispozițiilor art. 21 alin. (1), (2) și (3), art. 11 alin. (2), art. 20, art. 24 alin. (1) și ale art. 126 din Legea fundamentală, precum și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Considerentele și soluția acestei decizii sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

III. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 195/2004, care are următoarea redactare:

„(1) Recursurile împotriva hotărârilor date fără drept de apel potrivit legii în vigoare la data pronunțării lor și aflate pe rolul

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 299 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Asociația de locatari nr. 761 Galați în Dosarul nr. 56/121/2004 al Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 din Codul de procedură civilă, precum și a art. II din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Înaltei Curți de Casație și Justiție se trimit spre judecată instanțelor imediat superioare celor care au pronunțat hotărârea în primă instanță.

(2) Recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție și care au ca obiect hotărâri prin care tribunalele au judecat apeluri se trimit spre judecată curților de apel.

(3) Recursurile prevăzute la alin. (1) și (2), a căror admisibilitate în principiu nu a fost examinată până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se scot de pe rol și se trimit, pe cale administrativă, instanțelor devenite competente să le judece, iar în cazul în care admisibilitatea în principiu a fost examinată, se trimit prin declinarea competenței, prin încheiere irevocabilă, dată în camera de consiliu, fără citarea părților.”, Curtea constată că prin decizii anterioare a mai soluționat excepții de neconstituționalitate având același obiect. De exemplu, prin Decizia nr. 333 din 28 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 766 din 23 august 2005, și Decizia nr. 670 din 10 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 16 noiembrie 2006, Curtea a statuat, în esență, făcând referire la jurisprudența anterioară, că „dispoziția legală criticată a fost adoptată pentru a se debloca activitatea de soluționare a recursurilor de către Înalta Curte de Casație și Justiție, care, în aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003, avea competență generală în materia recursului civil, iar din această cauză, dat fiind numărul mare al cauzelor pe rol, se afla în imposibilitate de a asigura soluționarea acestora în termenul rezonabil impus de art. 21 alin. (3) din Constituție”.

De asemenea, Curtea a mai decis că posibilitatea de a exercita o cale de atac împotriva soluției de trimitere a dosarului, pe cale administrativă sau prin încheiere de declinare de competență, la instanța devenită competentă potrivit noii reglementări ar fi dus la tergiversarea soluționării cauzei.

Atât soluția, cât și considerentele acestor decizii sunt valabile și în această cauză.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 528

din 13 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art 110 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 110 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihaela Predoiu în Dosarul nr. 6.940/42/2006 al Curții de Apel Ploiești — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele :

Prin Încheierea din 1 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.940/42/2006, **Curtea de Apel Ploiești — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 110 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Mihaela Predoiu într-un recurs formulat în cadrul unui proces de evacuare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile criticate încalcă dreptul la stabilirea locuinței și oferirea unor condiții de locuit care să se circumscrie noțiunii de trai decent. Totodată, consideră că, prin folosirea ca temei de drept a dispozițiilor procedurale criticate, chiriașii care au încheiat contracte de închiriere în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 ar putea fi evacuați din locuința înainte de expirarea termenului de locațiune de 5 ani, ceea ce duce la o inegalitate între chiriași și proprietari.

Curtea de Apel Ploiești — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că textul de lege criticat este constituțional. Totodată, consideră că dispozițiile constituționale ale art. 4, 11, 24, 41 și 54 nu sunt incidente în prezenta cauză.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții. Arată că dispozițiile constituționale ale art. 4, 11, 20, 41 și 54 nu sunt incidente în prezenta cauză. Consideră că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale ale art. 16 și 24.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile criticate sunt constituționale, nefiind contrare dispozițiilor art. 4 și 16 din Constituție, întrucât se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe

considerente arbitrare. Totodată, consideră că prevederile art. 110 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă nu contravin dispozițiilor constituționale ale art. 24 și 44. Cât privește celelalte dispoziții constituționale invocate, consideră că acestea nu sunt incidente în prezenta cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 110 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă, având următorul conținut:

„(1) Cererea pentru predarea unui imobil, la împlinirea termenului de locațiune, poate fi făcută înainte de împlinirea acestui termen.

[...]

(3) Președintele mai poate încuviința, în general, înainte de împlinirea termenului, cereri pentru executarea la termen a unor obligațiuni, ori de câte ori va socoti că cererile sunt îndreptățite pentru a preîntâmpina reclamantului o pagubă însemnată pe care acesta ar încerca-o dacă ar aștepta împlinirea termenului.”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 4 privind unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, ale art. 11 — „Dreptul internațional și dreptul intern”, ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 20 — „Tratatele internaționale privind drepturile omului”, ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, ale art. 41 relative la muncă și protecția socială a muncii, ale art. 44 privind garantarea proprietății private, ale art. 54 — „Fidelitatea față de țară”. Totodată, invocă și încălcarea art. 25 din Declarația Universală a Drepturilor Omului privind dreptul la un trai corespunzător.

Critica de neconstituționalitate se face și prin raportare la prevederile art. 2, 7, 10, 11, 13, 14 și 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul excepției susține neconstituționalitatea prevederilor art. 110 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă, arătând, în esență, că acestea contravin dispozițiilor constituționale invocate, deoarece posibilitatea promovării de către proprietar a unei acțiuni în restituirea imobilului înainte de expirarea termenului locațiunii este discriminatorie și creează privilegii pentru proprietar.

Analizând aceste critici de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea nu sunt întemeiate, deoarece posibilitatea proprietarului de a-și manifesta voința, înainte de împlinirea termenului, privind încetarea raporturilor de locațiune la termenul pentru care a fost încheiat contractul nu îl prejudiciază pe

locatar, având în vedere că acesta are în continuare folosința imobilului până la expirarea termenului, dacă locațiunea este încheiată în condițiile legii. În acest sens s-a pronunțat Curtea prin Decizia nr. 73 din 8 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 22 martie 2007.

Curtea reține că legiuitorul a prevăzut însă posibilitatea proprietarului de a cere încetarea raporturilor de locațiune, dacă existența acestora ar duce la producerea unor pagube pentru proprietar înainte de expirarea termenului contractului.

În ce privește invocarea încălcării dispozițiilor constituționale ale art. 4, 11, 20, 41, 44 și 54, Curtea constată că nu sunt relevante pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 110 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihaela Predoiu în Dosarul nr. 6.940/42/2006 al Curții de Apel Ploiești — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 625

din 27 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal, excepție invocată de Uniunea Națională a Barourilor din România în Dosarul nr. 798/288/2006 al Tribunalului Vâlcea — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 304 D/2008, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, invocată de Alin Ioniță în Dosarul nr. 4.084/90/2007 al Tribunalului Vâlcea — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 347 D/2008 având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, excepție invocată de Mihai Gângă în Dosarul nr. 630/117/2007 al Tribunalului Cluj — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 957 D/2008 având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, invocată de Claudia Șerban Cernat în Dosarul nr. 1.332/64/2007

Curtea constată, de asemenea, că invocarea dispozițiilor art. 2, 7, 10, 11, 13, 14 și 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe nu poate fi primită, deoarece examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, și nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

al Curții de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în Dosarele nr. 303 D/2008, nr. 304 D/2008, nr. 347 D/2008 și nr. 957 D/2008, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarelor nr. 304 D/2008, nr. 347 D/2008 și nr. 957 D/2008 la Dosarul nr. 303 D/2008, care a fost primul înregistrat.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu încalcă prevederile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 11 februarie 2008, pronunțate în dosarele nr. 798/288/2006 și nr. 4.084/90/2007 ale Tribunalului Vâlcea — Secția penală, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal**, excepție invocată de Uniunea Națională a Barourilor din România, respectiv de Alin Ioniță.

Prin Încheierea din 14 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 630/117/2007, **Tribunalul Cluj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a dispozițiilor art. 281 din Codul penal, excepție invocată de Mihai Gângă.

Prin Încheierea din 17 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.332/64/2007, **Curtea de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal**, excepție invocată de Claudia Șerban Cernat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, asemănătoare în dosarele conexe, se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional deoarece sintagma „lege specială” încalcă prevederile art. 73 alin. (1) din Legea fundamentală. Se arată că nu rezultă la ce lege face trimitere textul criticat, câtă vreme Parlamentul nu adoptă „nicio lege specială cu referire la exercitarea fără drept a profesiei”, precum și faptul că este absolut necesar ca instanța de contencios constituțional să pronunțe o decizie care „să clarifice aceste neconcordanțe între Codul penal și Constituție”. De asemenea, se arată că „art. 115 alin. (1) din Legea fundamentală consfințește împrejurarea în care Parlamentul nu poate adopta decât o singură lege specială — legea prin care Guvernul este abilitat pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice. Prin urmare, legea specială invocată de art. 281 din Codul penal nu poate fi Legea nr. 51/1995, modificată prin Legea nr. 255/2004, pentru că legea avocaturii este o lege organică, nu specială”.

Tribunalul Vâlcea — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Tribunalul Cluj — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că „incriminarea și sancționarea faptelor de exercitare fără drept a unei profesii sau activități într-o normă cadru și apoi în alte legi speciale, raportat la specificul acestor profesii ori activități, reprezintă atributul exclusiv al Parlamentului ca putere legiuitoare”.

Curtea de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori consideră că excepția de neconstituționalitate „pare a fi întemeiată și necesită controlul instanței de contencios constituțional”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că dispozițiile criticate nu aduc nicio atingere normelor constituționale invocate. Arată că „reglementarea infracțiunii de exercitare fără drept a unei profesii în art. 281 din Codul penal constituie incriminarea cadru la care se poate face trimitere prin legi speciale. Incriminarea și sancționarea faptelor de exercitare fără

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal, excepție invocată de Uniunea Națională a Barourilor din România și, respectiv, de Alin Ioniță în dosarele nr. 798/288/2006 și nr. 4.084/90/2007 ale Tribunalului Vâlcea — Secția penală, de Mihai Gângă în Dosarul nr. 630/117/2007 al Tribunalului Cluj — Secția penală și de Claudia Șerban Cernat în Dosarul nr. 1.332/64/2007 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

drept a unei profesii sau activități într-o normă cadru și apoi în alte legi speciale, raportat la specificul acestei profesii ori activități, reprezintă atributul exclusiv al Parlamentului ca putere legiuitoare”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 281 din Codul penal, potrivit cărora „*Exercitarea fără drept a unei profesii sau a oricărei alte activități pentru care legea cere autorizație, ori exercitarea acestora în alte condiții decât cele legale, dacă legea specială prevede că săvârșirea unor astfel de fapte se sancționează potrivit legii penale, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 1 an sau cu amendă*”.

În opinia autorilor excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 73 alin. (1), potrivit cărora „*Parlamentul adoptă legi constituționale, legi organice și legi ordinare*” și ale art. 115 alin. (1), potrivit cărora „*Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității art. 281 din Codul penal, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală și față de critici similare. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 49 din 13 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 250 din 16 mai 2001, și Decizia nr. 317 din 13 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 7 aprilie 2008, prin care Curtea a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate invocate, pentru considerentele acolo arătate.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele care au fundamentat deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 634

din 29 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal, precum și ale art. 171 alin. 2 și art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Marinela Mincă — procuror
 Marieta Safta — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal, precum și ale art. 171 alin. 2 și art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Lucian Florin Guți în Dosarul nr. 2.165/257/2007 al Judecătoriei Mediaș.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Uniunea Națională a Barourilor din România — Baroul Sibiu, domnii avocați Vasile Luncean și Bettjnio Diamant, cu delegație la dosar. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, pentru partea Uniunea Națională a Barourilor din România — Baroul Sibiu se solicită respingerea excepției ca neîntemeiată și se depune la dosarul cauzei un extras din Decizia nr. XXVII din 16 aprilie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 772 din 14 noiembrie 2007, privitoare la efectele asistării sau reprezentării părților în cadrul procesului penal de persoane care nu au dobândit calitatea de avocat în condițiile Legii nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.165/257/2007, **Judecătoria Mediaș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal, precum și ale art. 171 alin. 2 și art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Lucian Florin Guți.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 281 din Codul penal este neconstituțional, deoarece sintagma „lege specială” încalcă prevederile art. 73 alin. (1) din Legea fundamentală. Se arată că nu rezultă la ce lege face trimitere textul criticat, câtă vreme Parlamentul nu adoptă „nicio lege specială cu referire la exercitarea fără drept a profesiei”, precum și faptul că este absolut necesar ca instanța de contencios constituțional să pronunțe o decizie care „să clarifice aceste neconcordanțe între Codul penal și Constituție”. De asemenea, „art. 115 alin. (1) din Legea fundamentală consfințește împrejurarea în care Parlamentul nu poate adopta decât o singură lege specială — legea prin care Guvernul este abilitat pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice. Prin urmare, legea specială invocată de art. 281 din Codul penal nu poate fi Legea nr. 51/1995, modificată prin Legea nr. 255/2004, pentru că legea avocaturii este o lege organică, nu specială”. Totodată, se susține că art. 171 alin. 2

din Codul de procedură penală încalcă dreptul constituțional la apărare, deoarece, în situația în care învinuitul sau inculpatul nu și-ar putea face singur apărarea, instanța de judecată desemnează un avocat din oficiu, care, fiind membru al Uniunii Naționale a Barourilor din România, nu va pune concluzii în contra uniunii căreia îi aparține. Dispozițiile art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală contravin, de asemenea, dreptului la apărare, deoarece reprezentantul Ministerului Public a pus în mișcare acțiunea penală și a dispus trimiterea în judecată a inculpatului fără a-i prezenta acestuia materialul de urmărire penală, încalcând astfel principiul contradictorialității.

Judecătoria Mediaș apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, se arată că reglementarea infracțiunii de exercitare fără drept a unei profesii în art. 281 din Codul penal nu aduce atingere regulii constituționale care reglementează categoriile de legi adoptate de Parlament. În ceea ce privește dispozițiile art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală, se invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, iar referitor la critica art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, se apreciază că aceasta nu poate fi primită, întrucât textul de lege nu este de natură să aducă atingere dreptului părților de a fi asistate în tot cursul procesului penal de un avocat ales sau numit din oficiu.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 281 — *Exercitarea fără drept a unei profesii* — din Codul penal, precum și ale art. 171 alin. 2, cu denumirea marginală *Asistența învinuitului sau a inculpatului*, și art. 262 pct. 1 lit. a), cu denumirea marginală *Rezolvarea cauzelor*, ambele din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 281: „*Exercitarea fără drept a unei profesii sau a oricărei alte activități pentru care legea cere autorizație, ori exercitarea acestora în alte condiții decât cele legale, dacă legea specială prevede că săvârșirea unor astfel de fapte se sancționează potrivit legii penale, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 1 an sau cu amendă.*”;

— Art. 171 alin. 2: „Asistența juridică este obligatorie când învinuitul sau inculpatul este minor, internat într-un centru de reeducare sau într-un institut medical educativ, când este reținut sau arestat chiar în altă cauză, când față de acesta a fost dispusă măsura de siguranță a internării medicale sau obligarea la tratament medical chiar în altă cauză ori când organul de urmărire penală sau instanța de judecată apreciază că învinuitul ori inculpatul nu și-ar putea face singur apărarea, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.”;

— Art. 262 pct. 1 lit. a): „Dacă procurorul constată că au fost respectate dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, că urmărirea penală este completă, existând probele necesare și legal administrate, procedează, după caz, astfel:

1. când din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că a fost săvârșită de învinuit sau inculpat și că acesta răspunde penal:

a) dacă acțiunea penală nu a fost pusă în mișcare în cursul urmăririi penale, dă rechizitoriul prin care pune în mișcare acțiunea penală și dispune trimiterea în judecată;”

În opinia autorului excepției, prevederile art. 281 din Codul penal contravin dispozițiilor constituționale ale art. 73 alin. (1), potrivit cărora „Parlamentul adoptă legi constituționale, legi organice și legi ordinare”, și ale art. 115 alin. (1), potrivit cărora „Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal, precum și ale art. 171 alin. 2 și art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Lucian Florin Guți în Dosarul nr. 2.165/257/2007 al Judecătoria Mediaș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 635

din 29 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 din Codul de procedură penală, precum și ale art. 281 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 din Codul de procedură penală, precum și ale art. 281 din Codul penal, excepție invocată de Pompiliu Bota în Dosarul nr. 10.761/325/2007 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

obiectul legilor organice”. În ceea ce privește textele din Codul de procedură penală criticate, se susține că încalcă prevederile art. 24 din Constituție, privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității textelor de lege criticate în prezenta cauză, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală și față de critici asemănătoare.

În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 49 din 13 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 250 din 16 mai 2001, Decizia nr. 365 din 5 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 12 august 2005, Decizia nr. 646 din 29 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 23 ianuarie 2006, și Decizia nr. 317 din 13 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 7 aprilie 2008, prin care Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiate excepții de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal, art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală, respectiv art. 262 din Codul de procedură penală, pentru considerentele acolo arătate.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele care au fundamentat deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă în ceea ce privește art. 278 din Codul de procedură penală și ca neîntemeiată în ceea ce privește art. 281 din Codul penal, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 28 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 10.761/325/2007, **Tribunalul Timiș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 din Codul de**

procedură penală, precum și ale art. 281 din Codul penal, excepție ridicată de Pompiliu Bota.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 278 din Codul de procedură penală contravine dreptului la un proces echitabil, deoarece acesta „nu permite atacarea rezoluției prin care procurorul ierarhic superior infirmă soluția de netrimiteră în judecată dispusă de procurorul de caz”. Art. 281 din Codul penal este neconstituțional, deoarece sintagma „lege specială” încalcă prevederile art. 73 alin. (1) din Legea fundamentală. Se arată că nu rezultă la ce lege face trimitere textul criticat, câtă vreme Parlamentul nu adoptă „nicio lege specială cu referire la exercitarea fără drept a profesiei”, precum și faptul că este absolut necesar ca instanța de contencios constituțional să pronunțe o decizie care „să clarifice aceste neconcordanțe între Codul penal și Constituție”. De asemenea, „art. 115 alin. (1) din Legea fundamentală consfințește împrejurarea în care Parlamentul nu poate adopta decât o singură lege specială — legea prin care Guvernul este abilitat pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice. Prin urmare, legea specială invocată de art. 281 din Codul penal nu poate fi Legea nr. 51/1995, modificată prin Legea nr. 255/2004, pentru că legea avocaturii este o lege organică, nu specială”.

Tribunalul Timiș — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 281 din Codul penal este neîntemeiată, întrucât acestea nu încalcă dispozițiile constituționale invocate. Cât privește art. 278 din Codul de procedură penală, arată că „textul prevede posibilitatea de a se face plângere la procurorul ierarhic, iar soluția dispusă de acesta nu este supusă niciunei căi de atac în vederea exercitării controlului legalității și temeiniciei de către o instanță de judecată, nefiind respectate dispozițiile art. 21 alin. (3) din Constituția României.”

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că normele criticate sunt în concordanță cu dispozițiile din Constituție invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Plângerea contra actelor procurorului*, precum și dispozițiile art. 281 din Codul penal — *Exercitarea fără drept a unei profesii* —, care au următorul conținut:

— Art. 278: „*Plângerea împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta se rezolvă de prim-procurorul parchetului sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel ori de procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.*”

În cazul când măsurile și actele sunt ale prim-procurorului ori ale procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel sau ale procurorului șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori au fost luate sau efectuate pe baza dispozițiilor date de către aceștia, plângerea se rezolvă de procurorul ierarhic superior.

În cazul rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau al ordonanței ori, după caz, al rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, plângerea se face în termen de 20 de zile de la comunicarea copiei de pe ordonanță sau rezoluție, persoanelor interesate, potrivit art. 228 alin. 6, art. 246 alin. 1 și art. 249 alin. 2.

Rezoluțiile sau ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor de neîncepere a urmăririi penale, de clasare, de scoatere de sub urmărire penală ori de încetare a urmăririi penale, se comunică persoanei care a făcut plângerea și celorlalte persoane interesate.

Dispozițiile art. 275—277 se aplică în mod corespunzător.”;

— Art. 281: „*Exercitarea fără drept a unei profesii sau a oricărei alte activități pentru care legea cere autorizație, ori exercitarea acestora în alte condiții decât cele legale, dacă legea specială prevede că săvârșirea unor astfel de fapte se sancționează potrivit legii penale, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 1 an sau cu amendă.”*

În opinia autorului excepției, prevederile art. 281 din Codul penal contravin dispozițiilor constituționale ale art. 73 alin. (1), potrivit cărora „*Parlamentul adoptă legi constituționale, legi organice și legi ordinare*”, și ale art. 115 alin. (1), potrivit cărora „*Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice*”. În ceea ce privește textul din Codul de procedură penală criticat, se susține că încalcă prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile art. 278 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport de critici similare, în acest sens fiind, de exemplu, Decizia nr. 540 din 7 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 15 din 5 ianuarie 2005, și Decizia nr. 301 din 9 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 689 din 1 august 2005. Cu acele prilejuri, respingând ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate ridicate, Curtea a statuat, pentru considerentele acolo reținute, că prevederile art. 278 din Codul de procedură penală nu încalcă dispozițiile art. 21 din Legea fundamentală și nici pe cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

De asemenea, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității art. 281 din Codul penal, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală și față de critici asemănătoare. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 49 din 13 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 250 din 16 mai 2001, și Decizia nr. 317 din 13 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 7 aprilie 2008, prin care Curtea a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate invocate, pentru considerentele acolo arătate.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele care au fundamentat deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 din Codul de procedură penală, precum și ale art. 281 din Codul penal, excepție invocată de Pompiliu Bota în Dosarul nr. 10.761/325/2007 al Tribunalului Timiș — Secția penală.
Definitivă și general obligatorie.
Pronunțată în ședința publică din data de 29 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 638

din 29 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Nicolae Răduță în Dosarul nr. 6.852/325/2007 al Judecătoriei Timișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.852/325/2007, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Nicolae Răduță.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece nu se asigură justițiabilului petent, căruia i s-a respins plângerea în procedura prevăzută de art. 278¹ din Codul de procedură penală, posibilitatea de a exercita și calea de atac a revizuirii acestei hotărâri.

Judecătoria Timișoara apreciază că excepția este neîntemeiată, deoarece „dispozițiile legale criticate se aplică în mod egal tuturor cetățenilor aflați în ipoteza normelor, fără nicio discriminare pe criterii arbitrare”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie, consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 394 din Codul de procedură penală, având următorul conținut: „*Revizuirea poate fi cerută când:*

a) *s-au descoperit fapte sau împrejurări ce nu au fost cunoscute de instanță la soluționarea cauzei;*

b) *un martor, un expert sau un interpret a săvârșit infracțiunea de mărturie mincinoasă în cauza a cărei revizuire se cere;*

c) *un înscris care a servit ca temei al hotărârii a cărei revizuire se cere a fost declarat fals;*

d) *un membru al completului de judecată, procurorul ori persoana care a efectuat acte de cercetare penală a comis o infracțiune în legătură cu cauza a cărei revizuire se cere;*

e) *când două sau mai multe hotărâri judecătorești definitive nu se pot concilia.*

Cazurile de la lit. a) constituie motiv de revizuire, dacă pe baza faptelor sau împrejurărilor noi se poate dovedi netemeinicia hotărârii de achitare, de încetare a procesului penal ori de condamnare.

Cazurile de la lit. b), c) și d) constituie motive de revizuire, dacă au dus la darea unei hotărâri nelegale sau netemeinice.

În cazul prevăzut la lit. e), toate hotărârile care nu se pot concilia sunt supuse revizuirii.”

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 21 din Constituție, referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, se constată că dispozițiile legale criticate au mai fost examinate de instanța de contencios constituțional, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală și față de critici similare.

Astfel, prin Decizia nr. 250 din 15 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 728 din 12 august 2004, Decizia nr. 324 din 18 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 8 mai 2006, și Decizia nr. 1.232 din 20 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

al României, Partea I, nr. 86 din 4 februarie 2008, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate invocate, pentru considerentele acolo arătate.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele care au fundamentat deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Nicolae Răduță în Dosarul nr. 6.852/325/2007 al Judecătoriei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 642

din 10 iunie 2008

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată prin Legea nr. 102/2006

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia Miu	— prim-magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată cu modificări prin Legea nr. 102/2006, excepție ridicată de Societatea Comercială „Salubritate, Apă și Canal” Voluntari — S.R.L. în Dosarul nr. 7.153/299/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, cauză înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 52D/2007.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 53D/2008, nr. 55D/2008, nr. 56D/2008, nr. 57D/2008, nr. 59D/2008, nr. 128D/2008, nr. 231D/2008 și nr. 233D/2008, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică cu cea ridicată în Dosarul nr. 52D/2008, primul înregistrat.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea dintre părți și dintre obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 53D/2008, nr. 55D/2008, nr. 56D/2008, nr. 57D/2008, nr. 59D/2008, nr. 128D/2008, nr. 231D/2008 și nr. 233D/2008 la Dosarul nr. 52D/2008.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării, întrucât dosarele au aceleași părți și același obiect.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 53D/2008, nr. 55D/2008, nr. 56D/2008, nr. 57D/2008, nr. 59D/2008, nr. 128D/2008, nr. 231D/2008 și nr. 233D/2008 la Dosarul nr. 52D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepțiilor de neconstituționalitate, în sensul jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 5 și 15 octombrie 2007, 12 noiembrie 2007, 3 decembrie 2007, 7 și 24 ianuarie 2008, pronunțate în dosarele nr. 9.081/300/2007, nr. 3.982/301/2007, nr. 3.983/301/2007, nr. 7.146/299/2007, nr. 7.147/299/2007, nr. 7.152/299/2007, nr. 7.153/299/2007, nr. 9.160/300/2007 și, respectiv, nr. 9.079/300/2007, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată cu modificări prin Legea nr. 102/2006.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Salubritate, Apă și Canal” Voluntari — S.R.L. în cauze având ca obiect soluționarea unor plângeri împotriva unor sancțiuni contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, având un conținut asemănător, se susține că prevederile art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată cu modificări prin Legea nr. 102/2006, prin care s-a instituit obligația generală de obținere a licenței de traseu, încalcă dispozițiile art. 53 și art. 135 alin. (1) din Constituție, deoarece restrâng în mod nejustificat

„exercitarea unui drept fundamental cu privire la libertatea economică”. Autorul excepției susține că, în cazul neadmiterii excepției, se va crea premisa încălcării art. 47, art. 49 și art. 50 din Constituție.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată cu modificări prin Legea nr. 102/2006, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 9 mai 2006, care au următorul cuprins: „*Transportul rutier public de persoane prin servicii regulate pe un traseu județean sau interjudețean se poate efectua de către operatorii de transport rutier numai pe baza licenței de traseu eliberate de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, perioada de valabilitate a acesteia fiind limitată de perioada de valabilitate a programului de transport.*”

Autorul excepției, în esență, susține că prevederile criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 53 privind *restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți* și ale art. 135 alin. (1) referitor la *economia României*, iar în situația respingerii excepției, susține că se va crea premisa încălcării art. 47, art. 49 și art. 50 din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 102/2006, excepție ridicată de Societatea Comercială „Salubritate, Apă și Canal” Voluntari — S.R.L. în dosarele nr. 3.982/301/2007, nr. 3.983/301/2007, nr. 7.146/299/2007, nr. 7.147/299/2007, nr. 7.152/299/2007, nr. 7.153/299/2007, nr. 9.079/300/2007, nr. 9.081/300/2007 și, respectiv, nr. 9.160/300/2007 ale Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Examinând dispozițiile criticate în contextul întregului act normativ, Curtea Constituțională constată că scopul reglementării a fost organizarea și asigurarea desfășurării transporturilor rutiere în condiții de siguranță, de calitate și de protecția mediului. Având în vedere că activitatea de transport public rutier este de interes general, Curtea reține că legiuitorul a înțeles să reglementeze competența autorităților publice de resort de a organiza serviciul regulat de persoane prin elaborarea programului de transport și prin acordarea licențelor de transport acelor operatori ce îndeplinesc condiții de onorabilitate, capacitate financiară și competență profesională.

Față de acestea, Curtea reține că prin dispozițiile art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 102/2006, s-a instituit o garanție a siguranței transportului de interes public, or, în aceste condiții prevederile criticate sunt în concordanță cu dispozițiile art. 53 din Constituție. Textul criticat are ca obiectiv final siguranța transporturilor rutiere de interes public și de aceea el se constituie ca o garanție a dreptului la viață și la integritate fizică, fiind în consens cu art. 1 alin. (3) din Constituție, potrivit căruia „*România este stat de drept [...] în care[...] drepturile și libertățile cetățenilor [...] reprezintă valori supreme [...]*”. Tocmai de aceea dispozițiile art. 53 alin. (1) din Constituție prevăd că exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, printre altele, pentru apărarea drepturilor și a libertăților cetățenilor.

Curtea Constituțională reține însă că autorul excepției, în realitate, nu a invocat restrângerea unui drept sau a unei libertăți fundamentale, având în vedere că „libertatea economică” nu este consacrată prin Constituție ca fiind o libertate fundamentală. Aceasta este o valoare economică ce își extrage dinamismul din libertatea comerțului și din libera concurență.

Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005, în raport cu dispozițiile art. 135 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că acestea nu aduc atingere libertății economice, principiilor economiei de piață, libertății comerțului și concurenței loiale. Legiuitorul a urmărit ca prin adoptarea dispozițiilor criticate să asigure condiții egale de desfășurare a activității operatorilor de transport rutier, care le oferă cadrul necesar concurenței loiale, în condiții de ordine și de siguranță.

Cu privire la critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea art. 47 privind *nivelul de trai*, art. 49 privind *protecția copiilor și a tinerilor* și art. 50 privind *protecția persoanelor cu handicap* din Legea fundamentală, Curtea constată că acestea nu au relevanță în cauză.

În același sens s-a mai pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 110 din 14 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 6 martie 2008.

Prim-magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 671

din 12 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Wu Yuxin, prin reprezentant legal Chen Ping, în Dosarul nr. 11.779/302/2007 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 156D/2008, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de Yan Junhao, prin reprezentant legal Chen Aimei, în Dosarul nr. 11.311/302/2007 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției, care este însoțit de domnul Ioan Budura, interpret autorizat de limba chineză. Se constată lipsa părții Oficiului Român pentru Imigrări, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că ambele dosare se află la al doilea termen de judecată, iar partea Oficiului Român pentru Imigrări a depus note scrise prin care a solicitat respingerea excepției ca neîntemeiată.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul autorului excepției ce face obiectul Dosarului nr. 156D/2008 și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 156D/2008 la Dosarul nr. 155D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției ce face obiectul Dosarului nr. 156D/2008. Acesta solicită admiterea excepției așa cum a formulat-o în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 24 ianuarie 2008, pronunțate în dosarele nr. 11.779/302/2007 și nr. 11.311/302/2007, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România.** Excepția a fost ridicată de Wu Yuxin, prin reprezentant legal Chen Ping, și, respectiv, Yan Junhao, prin reprezentant legal Chen Aimei, în cauze civile în materia acordării statutului de refugiat sau a protecției subsidiare.

În **motivările excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că textele de lege criticate sunt neconstituționale din

cauza lipsei de precizie și claritate, care limitează sfera de aplicabilitate a interdicției torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante. Se mai arată că acestea permit interpretări eronate cu privire la natura și conținutul pedepselor și tratamentelor inumane ori degradante.

Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, în punctul de vedere transmis în Dosarul nr. 156D/2008, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că nu se impune schimbarea jurisprudenței deja existente a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile constituționale prin care se consfințește dreptul la viață, integritate fizică și psihică. Arată că determinarea circumstanțelor specifice fiecărei situații în parte, aplicarea și interpretarea textului de lege criticat sunt aspecte care excedează controlului de constituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului unuia dintre autorii excepției și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Constituție și celor ale art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ambele referitoare la interzicerea torturii, a pedepselor și a tratamentelor inumane ori degradante.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai exercitat controlul de constituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) și (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006, prin prisma aceluiași critici de neconstituționalitate ca și cele formulate în prezenta cauză și prin raportare la aceleași texte constituționale și convenționale. Astfel, prin mai multe decizii, printre cele mai recente fiind Decizia nr. 401 din 10 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 12 mai 2008, sau Decizia nr. 593 din 20 mai 2008, încă nepublicată*) în Monitorul Oficial al României, Curtea a respins excepția ca neîntemeiată, pentru considerentele acolo reținute. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, soluțiile pronunțate cu acele prilejuri și motivele pe care acestea s-au întemeiat își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 593 din 20 mai 2008 a fost publicată ulterior pronunțării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 18 iunie 2008.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Wu Yuxin, prin reprezentant legal Chen Ping, și Yan Junhao, prin reprezentant legal Chen Aimei, în dosarele nr. 11.779/302/2007 și, respectiv, nr. 11.311/302/2007 ale Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

